

§ 60. Koszty założenia księgi wieczystej ponosi w całości właściciel nieruchomości.

§ 61. Do wydatków w sprawach o założenie księgi wieczystej należy także koszt sporządzenia księgi wieczystej.

§ 62. Poza tym do spraw o założenie księgi wieczystej stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy końcowe.

§ 63. Postępowanie o odtworzenie księgi gruntowej, wszczęte z urzędu przed wejściem w życie prawa o księgach wieczystych, a do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze nie zakończone, uważa się za postępowanie o założenie księgi wieczystej.

Wnioski w sprawach o pierwiastkową regulację hipoteki i odtworzenie zaginionej lub zniszczonej księgi hipotecznej, wszczę-

tych przez wejściem w życie prawa o księgach wieczystych, a do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zakończonych, uważa się za wnioski o założenie księgi wieczystej.

§ 64. Postępowanie w sprawach wymienionych w paragrafie poprzedzającym toczyć się będzie aż do jego prawomocnego zakończenia według przepisów dotychczasowych. Jednakże w postępowaniu tym stosuje się przepisy §§ 26, 27 i 49 rozporządzenia niniejszego co do treści postanowienia o założeniu księgi wieczystej i pierwszeństwa praw podlegających wpisaniu.

§ 65. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

236

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości
w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie
bezzgotówkowym.

Na podstawie art. 2 ust. 3, art. 3 ust. 3 oraz art. 9 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezzgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Górną granicę drobnych wypłat gotówkowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt b) oraz art. 3 ust. 1 pkt b) dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezzgotówkowym określa się na zł 20.000 w stosunku do jednorazowej transakcji pomiędzy uczestnikami obrotu bezzgotówkowego.

§ 2. Górną granicę pogotowia kasowego (art. 2 ust. 1 pkt c) dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezzgotówkowym) określa się na zł 100.000.

§ 3. 1. Pogotowie kasowe dla państwowych władz, urzędów oraz przedsiębiorstw i zakładów, nie mających osobowości prawnej, określają właściwe dla nich przepisy rachunkowo-kasowe.

2. W stosunku do wyżej wymienionych poszczególnych uczestników obrotu bezzgotówkowego, nie posiadających przepisów rachunkowo-kasowych, określa się górną granicę pogotowia kasowego na zł 50.000 do czasu wydania tych przepisów.

§ 4. 1. Granice pogotowia kasowego oraz drobnych wypłat gotówkowych, określone w §§ 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, mogą być podwyższone lub obniżone w drodze porozumienia pomiędzy instytucją kredytową, o której mowa w art. 5 ust. 1 dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezzgotówkowym, a poszczególnymi uczestnikami obrotu bezzgotówkowego na umotywowany wniosek uczestnika obrotu bezzgotówkowego lub instytucji kredytowej.

2. Przy zmianie górnych granic w trybie, przewidzianym w ust. 1, należy brać pod uwagę:

a) rozmiar i rodzaj przedsiębiorstwa, zakładu, instytucji,

- b) rodzaj, wielkość oraz sezonowość obrotów i procesów gospodarczych, finansowanych przez uczestnika obrotu bezgotówkowego,
- c) istotne potrzeby uczestnika obrotu bezgotówkowego,
- d) warunki bezpieczeństwa,
- e) możliwość zasilania się w gotówkę na miejscu.

3. W przypadku niedojścia do porozumienia pomiędzy instytucją kredytową a uczestnikiem obrotu bezgotówkowego sprawę rozstrzyga Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem.

4. Ustalone w sposób powyższy górne granice pogotowia kasowego oraz drobnych wypłat gotówkowych mogą być w każdym czasie zmienione przez Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 5. 1. Pod pojęciem pogotowia kasowego należy rozumieć zasoby pieniężne, które w formie gotówki znajdują się w kasie głównej i w kasach podręcznych uczestnika obrotu bezgotówkowego w jego siedzibie.

2. W przypadkach, w których uczestnik obrotu bezgotówkowego będzie musiał pokryć wydatki, zwolnione z obowiązku regulowania w drodze bezgotówkowej na zasadzie zarządzeń Ministra Skarbu, pogotowie kasowe uczestnika obrotu bezgotówkowego może przekraczać górną granicę o sumy niezbędne na dokonanie tych wydatków i na okres uzasadniony istotną potrzebą.

3. Nadwyżki pogotowia kasowego, po-

zostałe w kasach uczestnika obrotu bezgotówkowego po uwzględnieniu potrzeb, wynikających z wydatków, wymienionych w ust. 2, winny być w ciągu następnego dnia wpłacone do właściwej instytucji kredytowej. Termin ten może być w porozumieniu z instytucją kredytową przedłużony.

§ 6. Nad realizowaniem i rozwijaniem obrotu bezgotówkowego czuwa Narodowy Bank Polski. Do jego zadań należeć będzie w szczególności:

- a) powołanie do życia stałej komisji międzybankowej dla spraw związanych z usprawnieniem obrotu bezgotówkowego,
- b) wprowadzenie jednolitej techniki formularzowej, obowiązującej wszystkie instytucje kredytowe w międzybankowym obrocie bezgotówkowym,
- c) rozszerzenie działalności dotychczasowych izb rozrachunkowych i wprowadzenie w życie instytucji rozrachunkowych na tych terenach, gdzie takich instytucji dotychczas nie ma, a gdzie ich uruchomienie przyspieszy i usprawni obrót bezgotówkowy.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Hilary Minc

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

237

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy”.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 26, poz. 240 i z 1933 r. Nr 84, poz. 617) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 25) w brzmie-

niu rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 5 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 81) i z dnia 28 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 505) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zarząd przedsiębiorstwem „Polski Monopol Tytoniowy” należy do Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, podporządkowanej Ministrowi Skarbu.